

Hvidovre
Lokalhistoriske
Selskab

Avedøre - Hvidovre

FORSTADSMUSEET
HISTORIEN I GADEN

42. årgang - Nr. 2 - 2024

Indhold

Formanden har ordet	3
”Bedemand Marianne” fra Hvidovre	4
Fra Sukkertop til Frihedens Idrætscenter	6
Jordbonitet	10
Propforeningen	13
50-års jubilæum	18
Årsberetning 2024	20
Referat af generalforsamligen 2024	24
Murersvenden Finn Reidl fortæller	26
Nyt fra Forstads Museet	28
Jim Stjerne Hansen - mit liv med fodbold	30
Bestyrelse og udvalg	33
Arrangementer	34
Bagsiden	36

	Navn:	Telefon:	E-mailadresse:
Formand:	Anders Aalund	2420 2655	hlsformand@gmail.com
Næstformand:	Karen Johansen	2992 0417	katojo@live.dk
Kasserer:	Knud K. Sørensen	4183 3108	hlskasserer@gmail.com
Bestyrelsesmedlem:	Torben Kok Rasmussen	2070 5435	rasmussen.tk@gmail.com
Bestyrelsesmedlem:	Jørgen Snedled	6178 7548	hlsredaktionen@gmail.com
Bestyrelsesmedlem:	Poul Sørensen	2175 7482	anne1poul@gmail.com
1. suppleant:	Annelise Wildenradt	2650 7418	awildenradt@hotmail.com
2. suppleant:	Stig Sørensen	2614 9126	stigsor@gmail.com

Forstads museet:

Alarmpladsen 3, Avedørelejren,
2650 Hvidovre - Tlf.: 3649 0030
E-mail: forstads museet@forstads museet.dk
forstads museet.dk/

Hvidovre Lokalhistoriske Selskab:

Rytterskolen - Hvidovre Kirkeplads 1,
2650 Hvidovre
hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk

Kontingent:

150 kr. + evt. porto / Pensionister 125 kr. + evt. porto

MobilePay nr.: 94672

Jyske Bank: 5025 1028523

Redaktion:

E-mail: hlsredaktionen@gmail.com

Jørgen Snedled (Tlf.: 6178 7548)
Bitten Larsen (ansvarshavende)

Tryk: LaserTryk

Trykt i 850 eksemplarer

ISSN: 1602-7051

ISSN: 2596-5808 (online)

Forsidebillede:

Optog med fru Karen Schrader i spidsen.
Årstal ca. 1938 - Kilde. Forstads museet.

Arrangementer:

Tilmelding online på
hls.nemtilmeld.dk/

Kontakt evt.

Karen Johansen eller
Anders Aalund

Scan og tilmeld

Vi har en sponsoraftale
hos **NemTilmeld** og får
dermed - uden betaling -
adgang til NemTilmelds
tilmeldingssystem
til alle vore arrangementer.
- Læs evt. mere her:
nemtilmeld.dk/

Blad 2024 nr. 3

Deadline: Uge 26

Omdeles fra: Uge 34

Formanden har ordet

Anders Aalund

Kære læser

Selskabets ordinære generalforsamling blev afholdt den 26. marts. Under Niels Ulsings kyndige direktion forløb generalforsamlingen uden problemer af nogen art. Bestyrelsen havde ellers lagt lidt fælder ud i form af to manglende punkter på dagsordenen vedr. valg, men også det blev klaret med en enkelt håndsoprækning. Du kan læse mere om generalforsamlingen længere inde i bladet.

Siden sidste generalforsamling er vi vokset med lidt over 50 medlemmer, hvilket jeg synes er imponerende. Faktisk har vi fået omkring 100 nye medlemmer i løbet af det sidste år, men har så til gengæld måttet sige farvel til omkring 50.

Heldigvis er der ingen, der har meldt sig ud på grund af utilfredshed.

Som det fremgår af materialet vedr. generalforsamlingen er Finn Ivo Heller ikke længere suppleant i bestyrelsen. Kære Finn tusind tak for indsatsen gennem årene. Du har heldigvis givet tilsagn om at ville være frivillig fremover.

Som ny suppleant har vi fået Annelise Wildenradt, som mange af jer allerede kender for hendes store arbejdsindsats i Arrangementsudvalget og ved diverse arrangementer, hjertelig velkommen Annelise.

Arrangementerne i Rytterskolen skulle meget gerne fremover blive lettere, at deltage i, også for dig der har nedsat hørelse. Skolestuen er blevet forsynet med teleslyngeanlæg.

Alle vore arrangementer bliver optaget. Kvaliteten af disse optagelser er forbedret betragteligt ved hjælp af udstyr, vi låner af Forstads museet. Bestyrelsen har besluttet, at vi skal have vores eget, så vi ikke er afhængige af om andre bruger det. Er der et arrangement, du gerne vil genopleve kan dette lade sig gøre senere på året, helt præcist hvordan er endnu ikke afgjort.

Endelig langt om længe er vi klar med udstillingen om butikker på villaveje. Enkeltheder kan ses inde i bladet. Ikke mindre end 184 veje, gader, alleer, vænger og boulevarder er repræsenteret, hvilket i hvert fald overrasker undertegnede. Det bliver helt sikkert spændende at gå på opdagelse.

Ved samme lejlighed sætter vi gang i vores database med butikker og forretninger. Så kan du sidde derhjemme og gå på opdagelse.

Endnu en aktiv periode i Selskabet står for døren.

Du må have en rigtig god sommer

Med venlig hilsen

Anders Aalund

”Bedemand Marianne” fra Hvidovre

Af Jytte og Vagn Sørensen

HLS har været på rundtur i Hvidovres kirker og kirkegårde, og emnet blev afrundet med et foredrag den 1. 11. 2023 af den lokale ”bedemand” Marianne Gyldholm på Rytterskolen i Hvidovre. I første halvdel af foredraget fortalte Marianne om sit liv. Marianne Indledte med at sige, at hun er en ”Hvidovre Bonde” hun har altid boet i Hvidovre med undtagelse af en meget kort periode i sin ungdom, hvor hun boede på Vesterbro.

Marianne boede på Kettegårds Allé og startede sin skolegang på Præstemoseskolen. Efter udfordringer i hendes familie måtte hun et halvt år senere flytte til Sønderkærskolen, hvor hun gik i 10 år. Da hun startede på Sønderkærskolen, blev hendes navn råbt op, men hun reagerede ikke, fordi efternavnet efter hendes mening var forkert. Hendes klasselærer påstod, at hun havde et specielt efternavn, men Marianne sagde, at hun hed Petersen, for det stod der på deres postkasse. Ved aftensmåltidet i hjemmet fortalte Marianne om episoden i skolen, og hendes forældre måtte fortælle, at hendes far ikke var hendes biologiske far, så derfor hed hun ikke Petersen. Marianne var meget glad for at gå i skole, men tidligt fik hun lyst til at tjene sine egne penge. Hun fik sit første job hos en bager i Spurvegården. Senere startede

hun med et rengøringsjob om morgenen før skoletid på sin egen skole. Marianne fik rengøringen af sit eget skolelokale, så hun opdrog sine skolekammerater til at sætte stolene på plads og rydde alt op, før de gik hjem om eftermiddagen. Så var det nemt for hende at gøre rent næste morgen. Efter morgenjobbet havde Marianne nogle gange behov for at gå hjem for at sove et par timer, derefter mødte hun i skolen ved spisebureauet. Det bevirkede, at hun kom til at mang- le kundskaber specielt i matematik og fysik, som hun skulle have brugt senere i forbindelse med en ønsket uddannelse. I hendes skoletid havde hun også arbejde i Rådhusrenseriet og i en grillbar i Damhus Tivoli.

Da Marianne gik ud af skolen, fik hun job på kontoret på en maskinfabrik i Herlev, hvor hun fik et tilbud om at uddanne sig som maskinarbejder. Det var ikke noget for Marianne. Hun startede derefter med et rengøringsjob på plejehjemmet Krogstenshave. Personalet tilbød Marianne et job som nattevagt, men som 16-årig blev det en svær opgave. Hun kendte intet til pleje af ældre mennesker, og det var ikke altid, at beboerne sov om natten, som hun var blevet lovet. Marianne kom derefter i dagvagt på plejehjemmet, hvor der var mere personale til at vejlede hende. Hun

indså hurtigt, at hun måtte uddanne sig som social og sundhedsassistent. Marianne har arbejdet 20 år i sundhedssektoren på hospital, plejehjem og været hjemmeplejeleder i 10 år. Desuden har Marianne haft arbejde i psykiatrien.

Marianne Gyldholm - Foto: Karen Johansen

I gennem arbejdsperioden i ”Sundheds-væsenet” blev arbejdsforholdene meget forringet, så hun ville prøve at se efter noget andet arbejde, hvor hun kunne bruge sin erfaring fra sundhedssektoren.

Et dødsfald i familien, som Marianne skulle tage sig af gjorde, at hun fik kontakt med en bedemand. Det forløb var positivt, så hun fik øjnene op for, at bedemandfaget kunne være en mulighed for hende. Marianne fortalte, at der ikke er en decideret bedemandsuddannelse, men det sker ved oplæring og ”selvbetalte” kurser. Marianne blev ansat af ”Begravelse Danmark” i 2004 og fik forretning i Lejerbo på Hvidovrevej. Hun fortalte, at når der sker et dødsfald, er det anmelderen af dødsfaldet, der hæfter for udgifterne i forbindelse med bisættelsen eller begravelsen. Efter en læge har skrevet dødsattesten, begynder bedemandens arbejde. Det består af indberetninger om dødsfaldet til de offentlige myndigheder. Desuden begynder samtalen med dødsanmelderen angående de praktiske opgaver f.eks. valg af kiste, kistepynt, kirke eller kapel. Det er forskelligt hvor meget anmelderen ønsker, at bedemanden skal tage sig af, men Marianne fortalte, at hun ofte står for alt det praktiske arbejde i forbindelse med dødsfaldet. I nogle tilfælde indebærer bedemandsarbejdet også at

mægle mellem uenige parter blandt den afdødes pårørende. Kun i et par tilfælde har Marianne oplevet, at hun ikke kunne få parterne til at nå til enighed, og hun måtte derfor overlade mæglingen til Skifteretten. Marianne har været bedemand i 20 år, og hun sagde, at dødsfald blandt børn og unge mennesker selvfølgelig påvirker hende meget. I de tilfælde kan hun ikke undgå at tage arbejdet med hjem. Ellers er bedemandsarbejdet noget, hun har en professionel indgang til, og ikke noget hun er påvirket af, når hun er hjemme hos familien. I dag er der flere muligheder for, hvor det sidste hvilested skal være. Man kan vælge kistebegravelse, kremering med ned-sættelse af urne på kirkegård, i en skov eller asken kan spredes ud over havet. Marianne anbefalede, at man skrev sine ønsker ned i hæftet ”Mit sidste ønske” som hun havde taget med til foredraget. Til slut blev der stillet mange relevante spørgsmål af de 35 deltagere, spørgsmål som Marianne besvarede på en meget fin måde.

FAKTABOX:

Ordet rustvogn stammer fra det militære begreb ”rustning”. Rustvognen var oprindeligt et køretøj til transport af militærets udrustning. Når udrustningen var afleveret, tog rustvognen ofte de faldne soldater med tilbage. Og dermed fik rustvognen sin relation til døden.

Bedemand er oprindeligt en person, som beder, dvs. indbyder til barnedåb, bryllup og begravelser. I købstæderne har man haft kommunale bestillingsmænd med eneret til erhvervet, og som også mod betaling ordnede alle formaliteter med de kirkelige handlinger.

Fra Sukkertop til Frihedens Idrætscenter

Af Mikkel Nyboe

Man kan gå til næsten al sport i Hvidovre, og et af de steder der gør det muligt, er Frihedens Idrætscenter. Her kan du læse om baggrunden for etableringen af centeret. For der har ikke altid været skøjtebaner og svømmehaller i Hvidovre.

Det gode idrætsliv i 1960'ernes velfærdsstat

I tresserne bredte der sig over hele landet et ønske om bedre sportsfaciliteter og idrætsanlæg. Der var højkonjunktur og råd til at forfølge det gode liv. Og det gode liv handlede blandt andet om idræt, fællesskaber, sundhed og trivsel. Der var stadig flere både borgere og politikere, der så det som en kommunal opgave at sørge for rammerne for et sådant godt liv. Andre havde andre grunde til at støtte idrætslivet - i Hvidovre Avis er der også indlæg fra dem, der først og fremmest ser idrætten som et middel til at holde de unge væk fra gadehjørnerne. Men under alle omstændigheder er der altså i 1960'erne et udbredt ønske om bedre forhold for idrætten - også i Hvidovre.

Hvidovre Stadion blev indviet i 1954. Her kunne der ud over fodbold dyrkes atletik, og skolernes idrætsdage havde også plads her. Men borgerne i Hvidovre havde brug for meget mere. I Hvidovre var der for eksempel ingen svømmehaller eller friluftsbade. Børn og unge måtte sendes til Rødovre for at lære at svømme. Byggeriet af Dansborghallen skred frem (den blev indviet i 1966, og her kunne man spille indendørs håndbold), men det var ikke nok. Der skulle for eksempel være bedre muligheder for at løbe på skøjter – uheldet ved Rebæk Sø i marts 1965, hvor en isfejertraktor gik gennem isen, viste jo tydeligt, at der

var brug for kunstige skøjtebaner. Læser man aviser fra perioden er ønsker om skøjtebaner og friluftsbade dominerende.

Den snørklede vej fra idé til Frihedens Idrætscenter

Området mellem bebyggelsen 'Friheden' og Gl Køge Landevej kaldtes Sukkertoppen – formentlig pga. den facon området havde. Indtil 1965 var her marker (se billede fra 1958) – og planen var oprindeligt, at området skulle udlægges til industri.

Frihedsgårdens jorde, Sukkertoppen 1958. I baggrunden ses Strandmarksskolen. (Foto: Forstadmuseet)

I Hvidovre Avis kunne man i april 1965 læse om planerne for det nye skøjte-, svømme- og bowlingcenter. (Foto: Hvidovre Avis, 2/4. 1965)

Nye byggerestriktioner umuliggjorde dog de planer, og kommunen overtog retten til at disponere over området. Planerne var mange, men uenigheder i kommunalbestyrelsen gjorde det vanskeligt at sætte noget konkret i gang. Først var der snak om at anlægge et friluftsbad, og i starten af 1963 kuldsejlede et ambitiøst projekt om et kulturcenter med biograf, bibliotek, motel, teater- og koncertsal. Men senere, i 1965, vedtog kommunalbestyrelsen en plan om et svømme-, skøjte- og bowlingcenter. (se foto)

Imidlertid strammede staten i 1965 kommunernes muligheder for at låne penge til anlægsarbejde, og selvom økonomien i Hvidovre var god, fik det også konsekvenser for byggeriet her. Man besluttede derfor at gribe byggeriet ved Sukkertoppen an i etaper. Først anlagde man skøjtebanen. Den blev konstrueret med et fundament, så man sidenhen kunne overdække den. Siden skulle resten af det storstilede projekt følge. Konsekvensen blev, at store dele af 'Sukkertoppen' forblev ubebygget. På fotos fra sidst i tresserne kan man se den første skøjtebane som sidenhen blev

overdækket og udbygget til en egentlig skøjtehal (se foto).

Resten af området blev ikke bebygget. Bowlingcenteret og skøjtehallen blev skrinlagt. Man besluttede at nøjes med at færdiggøre skøjtehallen. Men i midten af halvfjerdserne sker der noget. I 1976 blev byggeriet af et topmoderne Frihedens Idrætscenter påbegyndt, og det stod klar til åbning i januar 1979. Engstrandskolen, der skulle afløse den udtjente Strandmarksskole, blev også bygget på området sidst i 70'erne.

Sukkertoppen set fra luften 1966 - Bemærk den endnu ikke overdækkede skøjtebane (Foto: Forstads Museet)

Udendørs skøjtebane på Sukkertoppen omkring 1970
(Foto: Forstads museet)

Et moderne idrætscenter

Frihedens Idrætscenter var med sine mere end 8000 m² landets største af sin slags, og man kan i Hvidovre Avis spore en ikke ubetydelig stolthed over anlægget. Billetautomaten blev f.eks. fremhævet for sin evne til både at kunne spytte børne- og voksenbilletter ud (se foto).

Derudover var man også med rette stolt af hæve/sænkebunden i svømmehallen, som gjorde det muligt at variere dybden til alt mellem 30 og 180 cm. Udspringstårne og den olympiske 50 meter bane var det imidlertid ikke blevet til. Økonomien var ikke til det. Drømmen om de 50 meter blev udskudt til det kommende Avedøre Idrætscenter, som blev endeligt vedtaget i 1980, hvor det også skulle vise sig for dyrt. Politisk var det ikke uproblematisk at få vedtaget, at der overhovedet skulle være en svømmehal

i Avedøre. Borgernes brug af svømmehallen i Frihedens Idrætscenter levede ikke op til de forventninger, man havde haft på baggrund af det store ønske om en svømmehal – Frihedens Idrætscenter tiltrak kun 20% af det forventede antal besøgende svømmegæster i starten af 1980'erne. Sidenhen har man blandt andet indført gratis adgang for pensionister, og det har formentlig hjulpet på besøgstallene. Der har i hvert fald i snit været mere end 60.000 svømmegæster årligt de sidste 10 år.

Efter curlingkvindernes store succes ved vinterOL i Nagano i 1998 blev centeret

Halinspektør Per Arild demonstrerer den højteknologiske nye billetautomat ved indvielsen af Frihedens Idrætscenter i januar 1979 (Foto: Hvidovre Avis)

Borgmester Britta Christensen tager første spadestik til de nye curling- og skøjtebaner, år 2000
(Foto: Forstadsmuseet)

i 2000 udvidet med en curlinghal og en yderligere skøjtehal (se foto).

Nu har man i hvert fald sikret borgerne historisk gode muligheder for at stå på skøjter.

De første 25 år blev Idrætscenteret personificeret ved halinspektør Per Arild. Han havde succes med at skaffe store arrangementer til centeret. I 1980 blev EM i curling for både herrer og damer afholdt i Frihedens Idrætscenter. To år senere, i 1982, var det VM i skøjteløb. Her måtte man male isen over for at dække curlingbanerne. Det var godt nok

kun træningspassene der forgik i Frihedens Idrætscenter, selve konkurrencen foregik i Brøndby. Efter Per Arild fulgte Allan Rønberg, inden man i 2019 valgte at gå bort fra den traditionelle halinspektør og i stedet centralisere driften af kommunens idrætsanlæg.

Frihedens Idrætscenter – et sted med mange forskelligartede aktiviteter

Siden indvielsen har der i Frihedens Idrætscenter været mulighed for svøm-

ning, skøjteløb, curling, isstok (som vel bedst kan beskrives som en variant af curling), ishockey, bordtennis, indendørs fodbold, skydning, håndbold og volleyball. I perioder har der også været badminton. Men i årenes løb har der også været alle mulige andre typer af aktiviteter: Jazz ved poolen, Halloweenarrangementer, isdisco, firmajulefrokost med instruktører i ishockey, curling eller isstok, 300 m² hoppepude, dimissionsmiddage for kommunens 9. klasser, indendørs fodboldstævner for kommunens institutioner, iværksætteraftener, borgermøder, teaterforestillinger og tumleleg i hallen for småbørn, for slet ikke at tale om veteranknallertklubben Stemplet, som holder til i centerets sydøstlige hjørne.

Frihedens Idrætscenter – stadig et besøg værd

Selvom det ikke er så lige til at finde opgørelser over antallet af besøgende tilbage fra centerets første år, er der med 231.804 besøgende i 2022 (hvor man havde kameraer til at registrere antallet af besøgende) meget der tyder på, at det gode liv rent faktisk fortsat indebærer et Frihedens Idrætscenter.

I Forstadsmuseets arbejde med at få renskrevet/transskriberet gamle protokoller fik jeg tildelt "Jordboniteringsprotokollen 1897 – 1926".

Siden 1600-tallet er Danmark blevet målt op af landmålere for at fastslå, hvor stort et areal godser, gårde mv. havde. Opmålingen var i tønne land svarende til det areal, man normalt ville tilså med en tønne korn (139 liter).

Tønne land:

14.000 kvadratalen = 5.523 m²

Skæppe:

1/8 tønne land =

1750 kvadratalen = 690,39 m²

Fjerdingkar:

1/32 tønne land =

437,5 kvadratalen = 172,60 m²

Album:

1/96 tønne land =

145,8 kvadratalen = 57,53 m²

Jordens værdi havde også langt tilbage i historien været vurderet ud fra, hvor stort et udbytte, jorden kunne give. Det kaldtes hartkorn og blev bl.a. brugt til at fastsætte fæstningsafgifter (landgilde), beskatning samt værdi ved udstykninger og sammenlægninger. Det var ikke kun vigtigt at kende jordens areal målt i tønner land mv., men også brugsværdi i hartkorn.

Jorderne blev vurderet i hartkorn i henhold til en 24-trins-skala, hvor den bedste jord fik takst 24. Den bedste jord kunne bruges til at dyrke rug og byg (hartkorn). "Havrejord" var dårligere, og græsarealer lå på endnu dårligere jord.

Et højt hartkorn gav prestige, men også høj skattebetaling. I 1800-tallet blev der blandt de jordejere, der havde højeste hartkorn, udpeget et par repræsentanter til Skolekommissionen. Frem til begyndelsen af 1900-tallet blev hartkorn anvendt til ligning af skat. 2/3 af skatten blev udskrevet på baggrund af hartkorn

og den resterende tredjedel på grundlag af formue/lejlighed.

Jordboniteringsudvalg

I 1897 var det bestemt ved lov, at der i hvert sogn skulle udpeges/udmeldes 2-3 personer til at varetage hvervet med at fastsætte et jordstykkets hartkorn.

Det var lægdsfolk¹, der blev udpeget som faste jordboniteringsmænd, og det var et meget betydningsfuldt hverv. De underskrev en højtidelig erklæring – en ed – om at *"varetage Hvervet efter bedste Indsigt og med samvittigheds-fuldhed, saasandt hjælpe Mig Gud og hans hellige Ord"*.

De udpegede var gårdejere og jordbrugere, der kendte de lokale forhold². De havde ved selvsyn kendskab til, hvor stort et udbytte en mark havde givet gennem flere år.

¹ Lægds mænd var på samme måde udpeget til hegnsynsmænd. I spørgsmål om mark- og vejfred var der udmeldt vurderingsmænd, der skulle vurdere den skade, som husdyr forvoldte på andres marker, når de slap løs eller slap ud af indhegninger. Frem til 2002 blev ejendomsværdien fastsat af vurderingsmænd, der havde indgående lokalkendskab!

² I protokollens periode var følgende udpeget: Gaardejer Peder Olsen, Gartner Peter Knudsen, Gaardejer Lorentz Hansen, Gaardejer L. P. Mortensen, Gaardejer H.C. Jensen.

Sådan foregik bonitering.

Når et jordstykke skulle boniteres, rekvirerede sælgeren en land-inspektør til at lede og bistå udvalget. Hvis man kendte den interesserede køber, var han også indvarslet til at deltage i vurderingen sammen med naturligvis sælgeren.

Landinspektøren mærkede jorden op og udarbejdede måske en plan over gårdens arealer. Jordstykkerne fik et bogstav som mærke og blev vurderet hver for sig. Jordboniteringsmændene fortog herefter deres ”bedste Skøn” over jordens værdi. Vurderingerne blev ført til proto-kol, og de tilstedeværende blev bedt om at tilkendegive og underskrive, at de ”Intet havde at erindre mod den foretagne Bonitering.”

Alle boniteringer er ifølge protokollen sluttet i enighed.

Jordboniteringsudvalgets sidste bonitering - og nr. 22 i alt - fandt sted i 1919. I 1971 blev reglerne om Jordboniteringsudvalg ophævet ved lov.

Strandlodder

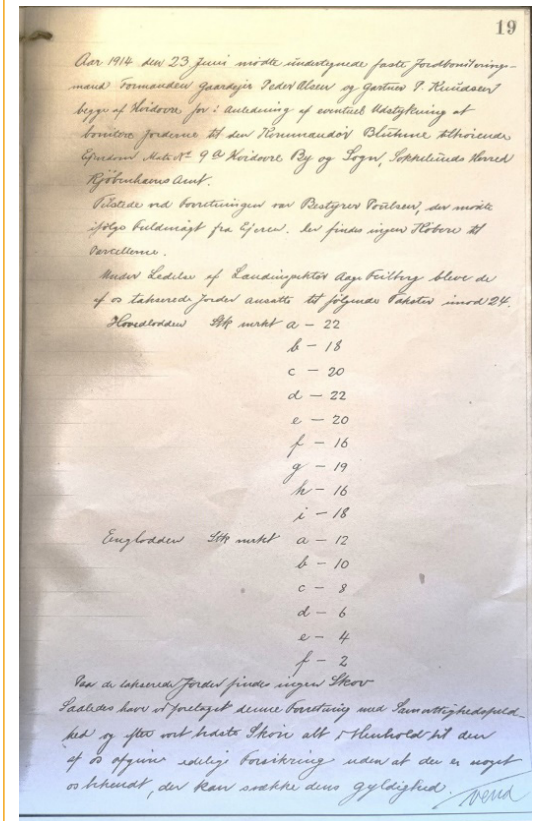
I 1903 var der indkaldt jordboniteringsmænd fra henholdsvis Glostrup og Brøndbyvester for at bonitere de arealer, der var gravet op ud for de strandlodder, som byens gårde havde til græsning og høst af tagrør. De lokale jordboniteringsmænd kunne have personlige interesser i boniteringen. Derfor var udenbys jordboniteringsmænd indkaldt.

De fremmødte ”befarede terrainet langs Kysten fra Skjellet mod Vigerslev, og konstaterede, at de opgravede Arealer saa godt som udelukkende var begroet med tarveligt Græs og Siv, og Arealet var hyppigt udsat for Oversvømmelse, så de Rør, der fandtes paa Stranden var af maadelig Beskaffenhed.”

Jorden blev vurderet til 2-3 mod maksimum på 24.

Ekstra opgaver for Jordboniteringsudvalget

I 1926 mente man, at udvalget ville være nyttigt at bruge til at fastsætte værdien af den jord, der blev afgivet i forbindelse med en bro- og vejudvidelse af ”Gammel Køgevej” ved grænsen til

Kilde: Fra Jordbonitetsprotokollen vedr. fastsættelse af bonitet for ”Bakkegaarden” i 1914. Gården lå Hvidovregade 26-28, lige syd for Bytoften og var ejet af Kommandør H.E.Bluhme.

København og tilsvarende værdien af jord samt erstatning for ulemper ved anlæg af ”den nye vej bag om Byen”

– Hvidovrevejs forlængelse fra kirken til Kettevej. I første tilfælde opnåedes enighed, men i sidste tilfælde ville sognerådet ikke godkende resultatet, da det mente, at beløbene var for høje.

Boniteten af Avedøres jorder

En henvendelse til Byhistorisk Hus i Glostrup førte ikke frem til en jordboniteringsprotokol, der omfattede Avedøre.

Men på et matrikelkort for Avedøre fra 1814 er boniteten anført.³

Jorderne omkring landsbyen blev vurderet til en bonitet på 20-21, enkelte endog på 23.

Afslutning

Jordboniteringsprotokollen viser, at jorden i Hvidovre havde høj bonitet, bortset fra Strand- og Englodderne.

2/3 af jorden havde bonitet 16-20 og en del jordlodder endda 21-22, med maksimum på 24.

De bedste jorder hørte til ”Eriksminde”, ”Spurvegård”, ”Bakkegården”, ”Sønderkær” og ”Nørregård”. Her blev enkelte jordlodder tildelt taksten 22. Hvilke jordlodder, der fik tildelt den højeste bonitet, kan ikke ses, da der ikke foreligger oversigter og kort over de enkelte jordlodder på de boniterede ejendomme.

Både for Hvidovre og Avedøre gælder, at boniteten af jorden nærmest gården er højest. Denne jord har været mere overkommeligt at kultivere end jordstykker, som lå længere væk fra gården. Denne jord er givetvis også blevet tilført gødning fra gårdenes møddinger.

Så et ofte hørt udsagn om de fede jorder i Hvidovre og Avedøre bekræftes af protokollen og matrikelkortet.

Protokollen viser hvilke små udstykninger, der fandt sted i begyndelsen af 1900-tallet og giver oplysninger om navne på sælgere og købere.

Der findes ingen boniteringer fra de store udstykninger, der fandt sted i 1900-tallets Hvidovre. Ved salg skulle jorden nemlig ikke vurderes efter dyrkningsværdi, da jorden skulle bruges til at bygge et hus på og anlægge en have.

³ Geodatastyrelsen har indscannet ca. 100.000 historiske kort, der findes på www.historiskekort.dk

Den 25. august 1927 blev Hvidovre Propforening (HP) stiftet på Frihedskroen. Krofar, Laurits Petersen var idémanden.

HPs formål var at yde økonomisk støtte til opklædning af konfirmander fra hjem, der levede under beskedne økonomiske vilkår. Propforeninger var skudt op i kommunerne rundt om København, der i 1894 havde fået den første af slagsen.

Artiklen bygger på omtale af foreningen i Parcellisten¹ og Hvidovre Avis samt på foreningens medlemsblade "PROP-PEN" fra 1938 til 1955.²

Medlemskab

Som medlem af HP betalte man et årligt kontingent – i begyndelsen 1 kr. Fra 1939 til 1955 var kontingentet det trods alt beskedne beløb på 2 kroner. Medlemmerne fik som bevis på medlemskabet en "mønt" kaldet "propfen".

Kilde: Et prægestempel til en "Prop" er fotograferet hos Gravmester Sven Erik Langemark af Jens Frederik Jørgensen. (Se evt. Blad2 2021)

Mønten var præget med foreningens logo. Medlemmerne var hovedsageligt handlende og bedre stillede borgere, der gerne ville støtte foreningens gode formål.³

Foreningen havde også et socialt og selkabeligt formål. Der afholdtes fester. Til den første festlighed - et pøsegilde på Frihedskroen - deltog kun mænd. 13. november 1927 var der en ny fest på Frihedskroen. Nu deltog også damerne i kaffebord, dans og pakkeauktion fra kl. 19 til 02.

Navne på nye medlemmer og medlemmernes mærkedage var faste rubrikker i medlemsbladet.

Opklædning af konfirmander

I 1927 var der i Hvidovre mange familier, der levede i økonomisk armod. Lysthusbeboerne havde fået ret til at bo i kommunen, men det var småt med penge i familierne. Sygdom, arbejdsløshed, begyndende økonomisk depression – i det hele taget tidernes ugunst - gjorde det svært for familierne at have råd til at fejre børnenes konfirmation.

¹ Parcellisten" var et uge/månedssblad, der udkom i Hvidovre i perioden 1927-33 udgivet som "Medlemsblad for Parcel-, Grundejer-, Sports-, o.a. Foreninger, i Hvidovre og Omegn".

² PROP-PEN findes på Det kongelige Bibliotek. Bladet kan bestilles til at læse på Det kongelige Biblioteks læsesal. Bladet kan også findes digitalt på Det kongelige Biblioteks hjemmeside, www.kb.dk

³ Medlemmernes navne var f.eks. opført i Parcellisten i 1928, nr. 4 og nr. 5.

Konfirmationen var en skelsættende begivenhed for børn på det tidspunkt. Konfirmationen markerede *"Barnets Overgang til den mere alvorlige Del af Tilværelsen"*. For langt de fleste børn var skoletiden forbi, nu skulle mange rejse hjemmefra og ud at tjene som pige i huset eller som arbejdsdreng. Konfirmationen for drenge betød også, at de nu kunne begynde at ryge!

Ifølge foreningens formål kunne vanskeligt stillede forældre søge hjælp til opklædningen af konfirmander, uanset om der var tale om en kirkelig eller borgerlig konfirmation. Støtten var alene et spørgsmål om, at der var trang til stede, og hver ansøgning blev vurderet grundigt.

I "PROPPEN" er indholdet af opklædningen beskrevet således:

*"Alt hvad de skal bruge, Pigerne forsynes med fikst Undertøj, en Kjole, Frakke og smaa lækre nydelige Sko.
Drengene faar et smukt Sæt Tøj, Manchetskjorte og Kravetøj og ligeledes et Par smukke Sko."*

Der var Stor Tilfredshed hos dem, som har nydt Gavn af Propforeningens Arbejde."

Illustration fra PROPPEN.

Ikke alle var glade for at "blive udstillet". Marianne Lauring skriver på internettet om at få konfirmationstøj fra Københavns Propforening: *"Jeg var inde i Crome og Goldschmidt og købe konfirmationskjole med min mor. Hun havde et købsbevis på x antal kroner, og så hang der modeller, man kunne vælge imellem på et stativ for sig.*

*Min mor var en type, der blev vred over at føle sig "sat i bås", så da jeg forelskede mig i en kjole, der ikke hang på det stativ, fik hun det ordnet, så hun bare betalte differencen (der vist ikke var så stor igen)."*⁴

Men med et kontingent på 2 kr. fra cirka 300 medlemmer var det begrænset, hvor mange man kunne hjælpe. Der måtte skaffes midler på anden måde.

Propforeningens aktiviteter

De to elementer i foreningens arbejde var markeret i foreningens motto: "At gavne og fornøje".

En lang række festlige arrangementer, indsamlinger mv. var måden at skaffe de nødvendige midler.

Hver sommer, som oftest den første weekend i juli, blev der afholdt en stor fest med basar, boder, forlystelser og underholdning. I de første år på festpladsen ved Frihedskroen, senere også *"mere centralt i kommunen ved Risbjerggaard"*.

Der var optog, som de handlende stod for. Optogene kom både fra nord og syd til festpladsen. Foran optoget red ryttere.

De handlende havde givet gaver til gevinster i tombolaer og forskellige spil. Foreningens kvinder havde op til basaren haft travlt med at sy, hækle og strikke gevinster. 30 frivillige i foreningen var fra onsdag morgen til sent søndag aften i gang med at sætte festpladsen op og med at passe de forskellige boder.

Der var stort bal lørdag aften, nogle gange tillige en revy.

⁴ <https://forum.slaegt.dk/index.php?topic=5697.0>

Der sker stadig noget!

Teater Ringen
opfører nemlig til Fordel for
Propforeningen

Lørdag den 18. April 1953 Kl. 19
paa Risbjerggaard

„Bag de graa Facader“
Folkekomedie i 3 Akter af Evald Andersen.

Efter Forestillingen synger
Alexander Gerhardt
en halv Time

Stort Bal til Kl. 1
CARLO JOH's ORKESTER

Kilde. Proppen 1953

Om festen den 3. -5. juli 1942 berettes der i ”PROPPEN” bl.a.:

”3. og 4. juli, er der Gevinst-keglespil og Præmieskydning i Frihedskroens Kælder. Basar 5. juli ved Frihedskroen.

Ved Basarens Lykkelotteri kan der vindes en Pakke rigtig The!

Handlende gav Gaver trods Dyrtid og Vareknaphed. Krig, Rationering og Maximalpriser blev fejlet til Side denne Dag. Der var sommerklædte Kvinder og ranke solbrunede Mandfolk i Spenderbukser.”

Sommerfesten på Festpladsen ved Frihedskroen et år i perioden 1931- 33
Kilde: Forstadsmuseet.

HP havde 2 årlige andespil henholdsvis i Frihedskroen og på Risbjerggaard.

Paa Opførdning
afholdes nyt
Andespil
Mange flotte
Gevinster

16 Spil for 2,50 Kr. Smør paa Rækken

Fredag Aften paa Frihedskroen

I de sidste krigsår var der ikke andespil, men ”Flæskespil”.

I 1939 var der et meget velbesøgt ”Torskegilde” på Frihedskroen: *Torskegilde kr. 1,75 al den torsk, man kan spise, sange, og incl. bærepenge.”*

30.8.1942: ”Propolympiade en slags Fagenes Fest med mange farceagtige Ting på kommunens Idrætsbaner – Dansborgarealet - af Propforeningen kaldet Hvidovre Stadion. Vil vare 3-4 timer, foregå i Lyntempo. 50 øre for at komme ind ad Hovedindgangen paa Høgevej.

1.500 Mennesker på Stadion, selv om Stadion formeligt sejlede i Vand.

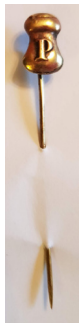
En Maskinarbejder udtalte sig kritisk om arrangementet: *At man skulde betale for at se saadan noget Møj, og at man skulde give en Krone for en Bajer!*

Om at blive ”proppet” mv.

”la’ mig se din Prop” Kilde: PROPPEN 1944 nr. 7

”Proppen” skulle man altid have på sig. Hvis man så blev ”proppet”, dvs., hvis et andet medlem bad om at se proppen, og man ikke havde ”proppen” på sig, skulle man betale en mulkt – i 1938-39 på 10 øre, senere 25 øre. Mønten blev lagt i en lommebøsse.

Foreningens medlemmer kunne også markere medlemskabet ved at bære en nål.

En fane og flag med logo hørte til foreningens udstyr. Udleje af flagstænger, boder samt brikker og plader til andespil gav en skærv til HPs arbejde.

På kroer og værtshuse samt hos handlende blev der opsat vægbøsser. Det var steder, hvor småpenge kunne sidde løst. Tømmler, der var vært på Hvidovre Kro, var i 1937 den første, der fik en vægbøsse sat op. Gæsterne skulle betale 10 øre, når de begik bommerter ved bilbordet, f.eks. ”Springball”.

Små bidrag modtog foreningen gerne. Der blev indsamlet mælkekapsler og stanniol, der kunne sælges. Ølkapsler frabad man sig, da de ingen ”salgsværldi” havde!

Medlemsbladet PROPPEN

I 1938 begyndte HP at udsende et månedligt medlemsblad. Der blev spurgt, om det nu var forsvarligt at bruge foreningens midler til et medlemsblad. Bestyrelsen svarede, at bladet det første år kunne udgives uden udgift for foreningen. Mon ikke det skyldtes de ca. 30 annoncer, som handlende havde i bladet.

I de første år var bladet garneret med små vittigheder og oplysende artikler.

Set i lyset af de klimaspørgsmål, der i dag diskuteres, så er denne lille artikel fra PROPPEN nr. 7 1942 ganske tankevækkende:

*”Ved De
hvad der vilde ske, hvis al den Is og
Sne, der ligger paa Grønland, pludselig
smeltede?”*

*Vandstanden i samtlige Verdenshave
vilde stige ca. 30 Meter!*

*Det lyder ganske utroligt, men ikke
desto mindre er det sandt. En Ø som
f. Eks. Lolland vilde med andre Ord
fuldstændig forsvinde i Havets Bølger,
saa for Lollikernes Skyld maa vi jo
haabe, at det ikke sker alt for pludseligt!”*

Det var nydeligt allsammen

Fredag den 26. september uddeltes der hos formanden udstyr til 18 konfirmander, 7 piger og 11 drenge.

Tøjet leveredes for pigernes vedkommende af Textil-Messen, Alt for Damer, fru M. Kristensen, og Drengenes af »500 Par Bukser«, »Astof«, — fod-

Hvor meget konfirmandstøj blev uddelt

I perioden 1927-55 blev 445 konfirmander klædt på. Det var ca. 15 hvert år.

I PROPPEN 10-1952 kommer en sjældnen oplysning, nemlig om hvilke forretninger der leverede udstyret:

Som eksempler på hvad opklædning kostede, blev der i 1941 opklædt 14 konfirmander til en pris i 2023-kroner på 3.000 pr. konfirmand. I 1954 var den gennemsnitlige pris – ligeledes for 14 konfirmander - i 2023- kroner steget til 4.460.

Krisestemning

I 1955 var der krisestemning i HP. *“Den årlige basar var ikke særlig godt besøgt, mest unge og børn, der mødte op. Basaren gav dog et ikke helt ringe overskud – 1.961,05, men alt for lidt efter det, basaren bød på. Konfirmationstøj er dyrt, der skal mange penge til. Nu kommer de store årgange.”*

Bestyrelsen fortalte, at *”det kan ske, at man kommer til at tale om Propforeningen og dens arbejde, og der falder måske en bemærkning som denne: ”At de gider” Men vi må være glade for, at der i årevis har været*

nogen, der har været villige til at udføre arbejde for dem, der er kommet i trang, og som behøver en hånds-rækning”.

Propforeningen var hidtil kommet godt igennem, men nu var der et alvorligt hvis. Bevillings-myndighederne havde gjort ophævelser over HP’s tavlelotteri. Det hævdedes at komme på tværs af den københavnske børnehjælpsdags nummersalg, der også skete fra tavler. Men, fremhævede HP, at deres tavlelotteri *”solgtes ved den lokale handelsstands uegenlyttige medvirken”.*

Ophør

HP havde haft sin storhedstid. Foreningen havde stået for store byfester, nu var det ikke længere årets store begivenhed. Familiernes økonomi var bedre, så behovet for støtte til opklædning af konfirmander var ikke længere så stort. Der var kommet flere offentlige velfærdsforanstaltninger.

Forsøg i begyndelsen af 1950erne med på lidt tilsvarende vis at samle ind til et friluftsbad gav ikke noget større økonomisk resultat.

De frivillige lagde i højere grad deres kræfter inden for idrætsforeninger og

kulturelle foreninger.

I 1983 var slut det med HP. Og fra 1983 måtte man holde Børnehjælpsdag i Hvidovre.⁵ Det lokale velgørende arbejde var blevet overhalet af et hjælpearbejde, der dækkede bredere, nemlig hele københavnsområdet.

Hvidovre Handelsstandsforening / Erhvervsforening fik formuen og delte frem til ● ● ● ● de opsparede midler ud til trængende konfirmand familier.

Propforeningen bør mindes for i mange år at have ydet en stor og rosværdig indsats for at skaffe midler til konfirmanders tøj – og for at skabe fest i Hvidovre.

⁵ Børnehjælpsdagen er en selvejende institution i København, stiftet i 1904 af kommunelæge Johan Carlsen. Institutionens formål er at indsamle midler til humanitært arbejde blandt børn og unge. Det sker ved salg af det landsdækkende Lillebror-Lotteriet, bladet Lille-Bror fra 1923, små samlermærker samt ved organisering af Børnehjælpsdagens Kræmmermarked.

50-års jubilæum

Af John Stahlschmidt Møller

..... for Avedøres indlemmelse i Hvidovre Kommune: En hyldest til fællesskab og sammenhæng

John Stahlschmidt Møller - Privatfoto

For et halvt århundrede siden, i kølvandet på den omfattende kommunalreform i 1970, blev Avedøre, som tidligere var en del af Glostrup Kommune, officielt en del af Hvidovre Kommune. Denne væsentlige ændring, motiveret af Avedøres geografiske nærhed til Hvid-

ovre, blev set som et skridt mod forøget samhørighed og forbedret samarbejde på tværs af kommunegrænser. På dette betydningsfulde 50-års jubilæum står vi over for en symbolsk og afgørende gestus: Proklamationen af ophævelsen af den usynlige grænse ved Avedøre Havnevej, som længe har adskilt vores samfund.

I årevis har Avedøre og dets beboere - især dem i Avedøre Stationsby - følt sig marginaliseret af resten af Hvidovre. Denne opdeling har skabt en følelse af at være en "ny bydel", på trods af fem årtiers tilknytning. Den usynlige grænse ved Avedøre Havnevej har fungeret som en tavst adskillende faktor, der skaber afstand mellem borgere og hæmmer stræben efter et samlet lokalsamfund i harmoni.

Integrationen var fra starten ikke uden udfordringer. Konflikter opstod hurtigt, primært på grund af uenighed om økonomisk kompensation til Glostrup Kommune, undervurdering af presserende behov for investeringer i institutionspladser, modstand fra Avedøres borgere, og Hvidovre Kommunes tøven med at adoptere Glostrups byplanlægning for Stationsbyen.

Mit personlige forhold til Avedøre

Da jeg voksede op i Hvidovre Nord i 1950'erne og 60'erne, var jeg uvidende om Avedøres eksistens og mødte sandsynligvis aldrig nogen fra Avedøre i mine første tyve år. Min tilknytning til Hvidovres forskellige bydele blev styrket gennem HIF, skolernes idrætsdag, og senere, som del af ungdomsoprøret, da vi, de langhårede, samledes på tværs af bydelene.

Mod alle odds førte kærlighed og boligmangel til, at jeg i slutningen af 1970'erne etablerede en familie i et rækkehus i Avedøre Stationsby. Her konfronteredes jeg med tendensen til at stigmatisere folk baseret på deres bopæl. Min egen erfaring med eksklusion og fordomme på grund af adresse viser tydeligt, at den usynlige grænse langs Avedøre Havnevej er en realitet for mange.

Vejen frem

Idet vi markerer dette vendepunkt, bør vi genoverveje vores opfattelse af fællesskab og tilhørighed. Afskaffelsen af den usynlige grænse ved Avedøre Havnevej symboliserer begyndelsen på en ny æra

præget af forståelse, inklusion og sammenhold. Denne erklæring understreger, at vi har mere til fælles, end hvad der adskiller os, og at vores fælles fremtid afhænger af vores evne til at se ud over ydre forskelle.

Lad os gribe denne historiske anledning til at fejre de fremskridt, vi har gjort, og de broer, vi har bygget - ikke mindst under Britta Christensens lederskab som borgmester. Vi må værdsætte

hver enkelt bydel og borger og arbejde sammen mod en fremtid, hvor ingen føler sig ekskluderet eller nedvurderet på grund af deres bydel. Sammen kan vi sikre, at Avedøre og Hvidovre, skulder ved skulder, bevæger sig ind i de næste 50 år som et stærkere og mere forenet samfund.

Som borgere bør vi overveje vores indimellem ubetænksomme bemærkninger, og som kommunalbestyrelse bør vi

prioritere investeringer i de bydele, der har mest brug for det, frem for dem med ”den største megafon” eller de største stigninger i ejendomsvurderinger. Det er med stor beklagelse, at jeg har observeret forfaldet i min barndoms bydel, Hvidovre Nord, og bemærket, at Avedøre stadig står over for udfordringer, der kræver brobygningsprojekter til resten af Hvidovre.

Forretninger på villaveje

**Udstillingen om forretninger på villaveje
afholdes på Hovedbiblioteket i perioden 4. - 18. maj.**

**Der vil være betjening hver dag i tidsrummet kl. 11-16.
Den 7. og 14. maj vil der tillige være hjælp at hente fra kl. 16 til 20.**

**Forretningsfilmene vil blive vist hver dag
kl. 11 og 14.**

Bestyrelsens beretning for perioden 17. marts 2023 – 26. marts 2024 er aflagt af formanden for Hvidovre Lokalhistoriske Selskab (HLS), Anders Aalund, på den ordinære generalforsamling tirsdag den 26. marts 2024 i Kometen.

Den 18/3-2024 mødte jeg borgmesteren i Kulturhus Risbjerggaard. Her fik jeg lejlighed til atter at spørge om, hvornår vi kunne forvente samme service i kulturhuset, som den der ydes i Kometen hvad angår hjælp til at flytte møbler. Det mente borgmesteren var faldet på plads, i hvert fald for ”ældreforeninger”. Jeg er ikke ude på at fornærme nogen i Selskabet, men for langt de fleste medlemmers vedkommende, kan vi nok godt leve op til den forudsætning. Lad os se, det kan jo godt være, vi fremover også afholder arrangementer i Strungesalen. Dog skal vi nok have opgraderet køkkenet inden. Det har nok lidt længere udsigter.

Det kan godt være, at Selskabet hovedsageligt har fat i den ældre del af Hvidovres borgere, men evnen og lysten til aktivt at deltage i foreningslivet har vi til fulde. Og det smitter tilsyneladende, hvilket kan ses på vores medlemstal, 756 betaler kontingent til HLS. Det synes vi i bestyrelsen er et imponerende tal. Tallet har været lidt

større, men nu har vores kasserer Knud Sørensen taget konsekvensen af manglende indbetalinger. Der flere årsager til de manglende kontingentindbetalinger såsom bortgang, fraflytning, sygdom men heldigvis ikke utilfredshed.

Men HLS byder jo også på mange spændende aktiviteter i løbet af året. Det vil jeg gennemgå lidt senere.

Vi bider også fra os, hvis vi oplever noget, der ikke lyder rigtigt i vores ører. Et par eksempler:

Kommunen skal spare og et af resultaterne af dette var opsigelsen af lejekontrakten på det hus hvor Hvidovre Seniorråd havde deres virke med at hjælpe ældre medborgere. Det betød, at der skulle findes en ny lokalitet til dem. Ad omveje fandt bestyrelsen ud af, at man havde set sig varm på Rytterskolen. Seniorrådet var på besøg og fandt i lighed med HLS, at bygningen ikke var egnet til at huse dem. Dels er bygningen fra 1722 og tillige freddet med de begrænsninger, det giver.

Heldigvis blev løsningen en anden, nemlig at seniorrådet fremover holder til i Paletten i Hvidovregade.

HLS skrev også et venligt brev til forvaltningen, hvor selskabet forklarede, hvad Rytterskolen var for en størrelse, og beskrev hvordan, vi havde passet på den igennem hele selskabets levetid. Vi fik også et meget venligt svar på vores henvendelse.

På dette sted vil jeg også gerne citere et høringssvar vi sendte afsted, da det kom på tale, at kommunen ville nedrive gartnerbygninger tilhørende Rosmosegård:

I vores arbejde med at sikre vores bys historie for eftertiden, kommer vi jævnligt ud for, at udviklingen af byen har efterladt lokaliteter meget svært genkendelige. Tag for et eksempel Hvidovregade, hvor bygningernes beretning om tiden fra sognekommune til købstad er udvasket. Selvfølgelig skal vi i Hvidovre følge med tiden, men det kan jo gøres ved at udviklingsplanerne bliver udarbejdet således, at de historiske bygninger indgår som en integreret del og dermed fortæller områdets historie til de kommende beboere.

Ser vi på Gartnerhaven, havde en klausul til udviklingsselskabet om, at de bevarelsesværdige bygninger skulle bevares for at fortælle områdets historie til de kommende beboere, nok været til at leve med.

De gamle gartnerbygninger bør kunne integreres i det kommende boligområde. De har en høj SAVE vurdering (3) og er generelt en repræsentant for Hvidovres industrielle gartnerierhverv. Gartnerboligerne på Avedøre Tværvej er også bevaret og et godt eksempel på, at man ikke skal rive bygningsarven ned, da bygningerne fint kan indgå i boligmassen som fælleshuse, institutioner eller andet som tjener et formål, og samtidig bevare vores markører for tiden som ligger før os.

Som I nok kan høre, er vi klar, når vi møder noget uhensigtsmæssigt.

Den første mandag i hver måned, afholdes der bestyrelsesmøde, med mindre det er en helligdag. I de tilfælde venter vi en uge. På disse møder gennemgås løbende sager, eksempler herpå har I lige hørt om. De enkelte udvalg fortæller om deres aktiviteter og regnskabet bliver gennemgået. Vi får en orientering om aktiviteterne på Forstadsmuseet.

Deltagere ved bestyrelsesmøderne er også Amanda Irina Larsen og Kennet Bak fra kommunalbestyrelsen. Vi har et virkelig godt samarbejde med dem, og kan takke for hjælp med at ”komme hurtigere igennem” til administrationen og politiske udvalg. Tusind tak for jeres støtte.

Alt er blevet nedfældet i referater, der bliver til mens vi mødes. Finn Ivo Heller har i sine 8 år i bestyrelsen stået for dette arbejde i de fleste af de 8 år. Han har desværre meddelt, at han ønsker at bruge sine kræfter i andre sammenhænge. Men herfra skal lyde en stor tak for din indsats.

Livet i selskabet kan jo også i stor grad følges i vores blad. Det er fantastisk, at vi til stadighed har kvalitetsstof til at producere ca. 150 sider om året. Tusind tak til forfatterne, redaktøren, webredaktøren, korrekturlæserne og omdelerne. Det er en velsmurt proces, der holder denne fine repræsentant for selskabet i gang. Bladet bliver til stadighed beundret, når vi viser det frem.

Vi er også gået ind i filmbranchen. Takket være en storslået donation fra Flemming Holberg Fenger lykkedes det i et fint samarbejde mellem Forstadsmuseet, de medvirkende og HLS at producere en film om forretningslivet gennem tiderne i Hvidovre. Der var premiere i august 2023.

Holberg Fenger var så tilfreds med resultatet, at han foreslog produktion af endnu en film, denne gang om sportslivet i Hvidovre. Endnu en gang tusind tak til Flemming Holberg Fenger.

Inden gennemgangen af vores arrangementer er det selvfølgelig på sin plads endnu engang at takke arrangementsudvalget for deres store arbejde med at finde spændende emner at samles om. Som i ved er der meget, der skal klappe, når vi samles. Så også en stor tak til de mange frivillige, der altid er klar til at løse de forskellige opgaver i forbindelse med arrangementerne.

HLS ligger ikke stille så allerede ca. 14 dage efter 2023 generalforsamlingen var dørene åbne til endnu et åbent hus-arrangement i Rytterskolen. Som sædvanligt blev det til et par hyggelige timer, hvor snakken gik.

Den 20. april var borgmester Anders Wolf Andresen på besøg i Kometen, hvor han i anledning af sit første år som borgmester fortalte om sine visioner og planer for kommunen. Vi hørte også om hans baggrund. At han ikke var helt kendt i området, da han flyttede til Hovedstaden illustrerede han ved at fortælle, at han troede, han var flyttet til Rødovre, da han fik værelse på Rebæk Søpark Kollegiet. Jeg synes vi må give ham, at han er kommet efter det.

Den 25. april var der igen åbent hus i Rytterskolen.

Sport, fisk og ”løgnehistorier” var overskriften, da vi havde besøg af Allan Riboe. Allan fortalte levende om sine mange oplevelser rundt omkring på kloden, i alt 105 destinationer. Forretningen Hvidovre Sport fik selvfølgelig også mange ord med på vejen. En forretning han drev fra 1983 til 2009.

Det er efterhånden en tradition at HLS besøger Risbjerg Kirkegård, denne gang den 25. maj hvor formanden for kirkegårdsbestyrelsen Børge Grøn-Iversen gennemgik kirkegårdens historie og udvikling. Undervejs på rundturen fortalte kirkegårdsleder Tommy Hjort Nilsson om hvilke tiltag, man havde i støbeskeen. Vi så blandt andet den spæde begyndelse på en skovkirkegård.

Vi er vidtfavnende i HLS, så vi besøgte selvfølgelig også Nusrat Djahan Moskeen som led i vores række af besøg i kirker og trossamfund i Hvidovre. Besøget var den 13. juni. Vi fik en meget spændende gennemgang ved religionshistoriker Imad Malik. Du kan læse meget mere i blad 2023-4.

Der var mødt 67 medlemmer og 2 gæster op til generalforsamlingen Foto: Jørgen Sendled

Tro det eller lad være, men Rytterskolen lagde den 10. juni atter lokaler til et åbent hus arrangement. Det er ikke fordi, vi er ved at løbe tør for ideer, men disse arrangementer er virkelig populære.

Vi kommer også uden for kommunens grænser. Den 12. september besøgte vi folketinget, hvor en af vores lokale folketingsmænd(kvinder) Maria Durhuus viste rundt, hvilket hun gjorde rigtig godt.

At vi også mestrer de helt store arrangementer var besøget af Søren Pilmark et bevis på. I samarbejde med Forstadsmuseet, Cirkusmuseet og Hovedbiblioteket lykkedes det at fylde Kometen til noget, der mindede om bristepunktet. Søren Pilmark var i topform, så både han og de mange fremmødte havde et par fantastiske timer. Han gik endda tre kvarter over tiden. I

foyeren kunne man købe øl, vand og vin, så alle havde en rigtig god aften.

Når man snakker Hvidovre, kan man ikke komme uden om sporten. De gode resultater kommer dog ikke af ingenting, hvilket vi den 5. oktober havde inviteret Sten Skovgaard Larsen til at fortælle om. Med en blanding af faktuelle oplysninger, anekdoter, fotografier og filmklip fik vi et tilbageblik på idrættens vilkår i perioden 1925 hvor HIF blev stiftet og frem til 1955 hvor Hvidovre Stadion blev indviet.

Og så var der atter åbent hus i Rytterskolen den 18. oktober.

Noget jeg egentlig aldrig havde forestillet mig at skulle deltage i, var et foredrag fortalt af en bedemand. Men 1. november havde HLS besøg i Rytterskolen af bede-

mand Marianne Gyldholm. Marianne er vokset op i Hvidovre og fortalte om sit liv og de mange år som bedemand. Noget hun gjorde om jeg så må sige meget levende.

Som Karen Johansen skrev i bladet: ”HLS har været på rundtur i Hvidovres kirker og kirkegårde og nu er tiden inde til at høre om vejen til det sidste hvilested”.

En person, der har været med hele vejen i HLS´ s historie er Poul Sverrild. Jeg tror ikke, der er et eneste medlem af selskabet, der ikke kender eller har hørt Poul fortælle levende og indsigtfuldt om emner med Hvidovre som omdrejningspunkt. Den 23. november havde vi inviteret Poul til at fortælle om sig selv. Det blev en virkelig minderig aften, hvor Poul med sædvanlig underspilllet humor fortalte om sit liv i især Risbjerg kvarteret, men også om hvordan han var blevet præget af de indtryk, han havde oplevet undervejs. Hvidovres historiefortæller var en stor oplevelse.

Erik Zinglersen er vokset op i Hvidovre Nord. Han voksede op i en meget spændende periode, som han har beskrevet i sin bog ”Et hjem, et hus og et forstadsliv i velfærdsstatens Hvidovre 1960-1973. Bogen blev udgivet i 2023. Den 8. janu-

ar 2024 havde HLS i samarbejde med Hvidovre Kirke arrangeret et møde med Zinglersen i Magistergaarden. Her han kom ind på nogle af de betragtninger, der er beskrevet i bogen. Der var mange i salen, som kunne nikke genkendende til meget af det, der blev sagt.

”Murersvenden Finn Reidl fortæller” var overskriften den 29. januar i Rytterskolen. Og fortælle, det gør Finn meget gerne. Han havde endda taget øl og vand med til mange fremmødte. Han har haft et langt liv som lærling, svend, konduktør og har udført alle de opgaver en dygtig håndværker stilles over for. Masser af anekdoter blev det også til.

Den 19. februar var der arrangement i Lille Friheden, hvor Kurt Karlsen fortalte om sin skolegang i Risbjergskolen i perioden 1959-1969. Med nutidens øjne fortalte Kurt Karlsen også om skolens betydning for Risbjergkvarteret i denne periode. Der var en livlig snak efter foredraget, hvor både tidligere elever og lærere bidrog.

Fodbold var på programmet den 27. februar hvor Jim Stjerne Hansen fortalt om et rigt liv i fodboldens tjeneste, både som spiller og generalsekretær for DBU. Over 100 tilmeldte havde fundet vej til Kome-

ten. Det meget spændende liv Jim Stjerne Hansen har haft kunne såmænd nok have fyldt endnu en aften. Det er heller ikke mange, der selv har sagt gode stillinger op hos A.P. Møller, men også det har Jim Stjerne Hansen præsteret.

Der har i år allerede været åbent hus i Rytterskolen to gange, 16. januar og 13. marts.

Som I nok kan fornemme er det et travlt og meget livligt selskab I er medlem af. Til at supplere vedr. arrangementsudvalg og bladomdeling vil Karen Johansen få ordet.

Interviewgruppen vil Torben Kok Rasmussen sige lidt om.

På bestyrelsen vegne
Anders Aalund

Referat af generalforsamlingen 2024

Af Poul Sørensen

Dagsorden:

1. Valg af Stemmetællere.
2. Valg af dirigent.
3. Bestyrelsens beretning.
4. Museumschefens orientering.
5. Fremlæggelse af revideret regnska
6. Behandling af indkomne forslag.
7. Fastsættelse af kontingent for det følgende år samt godkendelse af budget for indeværende år.
8. Valg til bestyrelsen (i henhold til §5 i bestyrelsens forslag til vedtægter).
9. Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer (vælges for 2 år) og 2 bestyrelsessuppleanter (vælges for 1 år).
10. Valg af revisor
11. Valg af revisorsuppleant
12. Eventuelt

Ad 1.
Formanden Anders Aalund bød velkommen og forestod valg af stemmetællere.

Ad 2.
Niels Ulsing blev foreslået og valgt. Dirigenten konstaterede at generalforsamlingen var rettidigt og lovligt indkaldt. Dirigenten fastslog at dagsordenen manglede punkt 10 og 11 (Valg af revisor og valg af revisorsuppleant) og 12 eventuelt. Generalforsamlingen vedtog at fortsætte med disse tilføjelser.

Ad 3.
Anders Aalund aflagde bestyrelsens beretning. Der var ingen kommentarer til beretningen der herefter blev godkendt. Finn Ivo Heller takkede for sine oplevelser gennem 8 år som medlem af bestyrelsen. Karen Johansen efterlyste aktive frivillige til hjælp ved foreningens mange arrangementer.

Ad 4.
Bitten Larsen aflagde beretning fra Forstadmuseet herunder omtalte hun filmene om butikkerne i Hvidovre. De mange aktiviteter som museet har stået for det sidste år blev også berørt. Generalforsamlingen tog beretningen til efterretning.

Ad 5.
Knud Sørensen fremlagde og kommenterede regnskabet og besvarede spørgsmål vedr. portoregnskabet. Generalforsamlingen godkendte regnskabet.

Ad 6.
Dirigenten konstaterede at der ikke var indkomne forslag.

Ad 7.
Knud Sørensen fremlagde budgetforslaget for indeværende år og kontingent for 2025 (uændret). Knud Sørensen besvarede spørgsmål vedr. den regnskabstekniske opstilling af regnskabet. Budget og kontingent blev herefter godkendt.

Ad 8.
Karen Johansen, Jørgen Snedled og Poul Sørensen var på valg. Alle modtog genvalg da der ikke var modkandidater, fastslog dirigenten at alle var valgte.

Ad 9.
Stig Sørensen genopstillede og blev valgt Annelise Wildenrath blev valgt uden modkandidater.

Ad 10.
Som revisor genopstillede Hubert Steffensen. Han blev valgt uden modkandidater.

Ad 11.
Inge Larsen modtog genvalg som revisorsuppleant. Hun blev valgt uden modkandidater.

Ad 12.
Der var ingen indlæg.

Herefter takkede dirigenten for god ro og orden og fastslog at generalforsamlingen var slut.

Formanden Anders Aalund takkede dirigenten for god afvikling af generalforsamlingen.

Farvel og Tak til Kulturrådet

Kurt Karlsen og Jens Frederik Jørgensen vil give et historisk tilbageblik på Hvidovre Kulturråds virke gennem 57 år og om dets betydning for kulturlivet i Hvidovre.

Onsdag den 4.9. 2024 kl. 19-21

Medborgersalen (Kometen),
Hvidovrevej 280

Murersvenden Finn Reidl fortæller

Af Knud Kofoed Sørensen

Den 29. januar fortalte Finn Reidl i en mere end fyldt Rytterskole om sit liv som murer og de forandringer, der er sket i faget, siden han som 15-årig kom i murerlære.

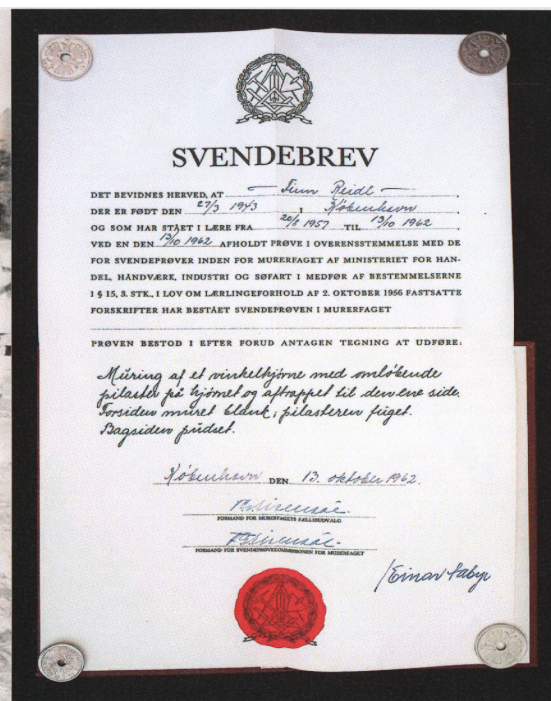
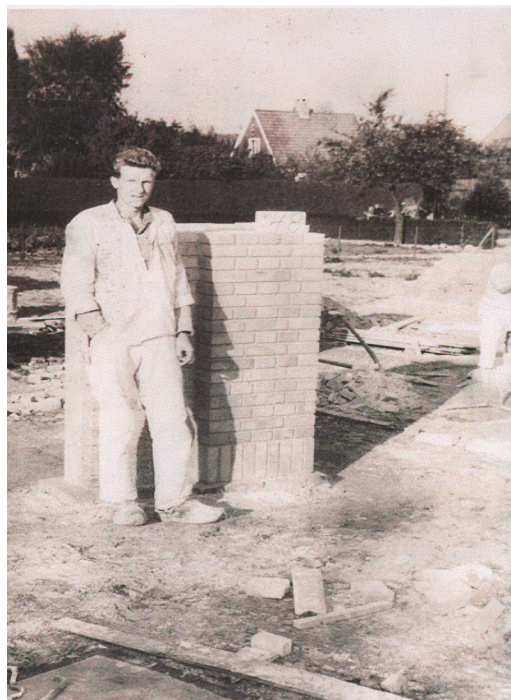
Finn kom til verden i 1943, og boede det første år på Nørrebro. Familien flyttede den 1. maj 1944 til Sydhavnen, der var et eldorado for børn at vokse op i. Her var der lys, luft, grønne områder og vand, hvor man kunne bade, selv om forældrene forbød det, fordi det var farligt. Efter en lykkelig barndom kom livets alvor, da han, som de fleste andre på den tid, forlod skolen efter syv års skolegang.

Det var nok mere faderens, end det var den unge Finns ide, at han skulle i lære som murer. At det blev murerfaget, der vandt, skyldes at her var der mulighed for at få en læreplads efter at flere andre fag, bl.a. klejnsmed havde været på tale. Selv om læretiden bestod af mere praktik og mindre teori end i dag, erfarede Finn, at hans evner udi tegning var lidt mangelfulde. Det oplevede han især ved svendeproven, hvor han måtte forsøge sig mere end en gang, inden han efter 5 år i 1962 kunne kalde sig murersvend.

Som det sig hør og bør blev han forlovet i 1962 inden giftermålet blev indgået i 1965. Parret flyttede i eget hus i Tårnby, hvor de boede i fem år. De solgte huset uden at have et andet på hånden, og planen var at blive boende på Amager. Da dagen for fraflytning nærmede sig, havde de stadig ikke fundet et andet hus, så søgeom-rådet måtte gøres større. Det medførte, at de fandt deres endelige

hjem på Strandbovej i Hvidovre den 1. oktober 1969.

Finn havde haft adskillige arbejdsgivere, men faldt til ro hos Brdr. Rasmussen A/S, der havde hjemme på Frederiksberg. Her var han i 20 år, så det er ikke i Hvidovre, at Finns huse skal findes. Han har været beskæftiget i mange byggerier,

Finn Reidl på arbejde - snedestykke? - Foto: Privat

Finn Reidl på arbejde - Foto: Privat

fx. 48 række-huse i Espergærde, hvor han som 30-årig var formand for første gang.

Finn arbejdede i 80`erne i fire år som konduktør, hvor hans arbejde bestod i at afgive tilbud på kommende arbejder og have ansvaret for, at arbejdet blev udført korrekt i forhold til planerne.

At murerfaget ikke er helt ufarligt fremgik af nogle få uheld, han har været vidne til. Om vinteren kunne det også være en meget kold fornøjelse at stå på et vindomsust stillads, alligevel har Finn ikke et øjeblik fortrudt, at han blev murer.

Finn havde medbragt alle de almindeligste værktøjer en murer bruger – der manglede vist kun et forkromet øjemål.

Finn er en levende fortæller, der gennem sine oplevelser har et rigt lager af anekdoter til stor fornøjelse for de mange tilhørere. En stor tak til Finn for en god eftermiddag i Rytterskolen.

En veloverstået deltagelse i Historiske Dage, ditto generalforsamling i Hvidovre Lokalhistoriske Selskab, forsommerbyvandring om Forstaden som Arkitekternes Legeplads, filmprojekt om sport i Hvidovre, ny hjemmeside, Avedøre-Hvidovre forenet i 50 år, deltagelse i byhistorisk konference i Helsinki i april, planlægning af 100 års jubilæum for Sønderkærskolen i slutningen af maj, lokalplaner for Sønderkærsskolen og Præstemoseskolen og alt det daglige arbejde, der omfatter lokalhistoriske opslag på Facebook, samarbejde med vores gode frivillige, afleveringer af materiale til arkivet og registrering af samme, så det er tilgængelig i arkiv.dk, samarbejde med dedikerede frivillige, snakke med folk der vil bestille foredrag og byvandring...

Foråret har været travlt og budt på uendelig mange gode møder med brugere af historien, og det bekræfter os i, hvor meningsfuldt det er at have forstadens kulturarv i Hvidovre og Brøndby som kerneområde.

25. maj trækker vi i festtøjet - Sønderkærskolen 100 år

Ud mod Hvidovrevej ligger en af Hvidovres mest markante bygninger. Måske opdager man den slet ikke, fordi Hvidovrevej og bygning ligger så tæt op ad hinanden, men kigger man op, mødes man af blødstrøgne, røde mursten, vinduer i en fast rytme og en nyrenset frise med børn. Drister man sig ind

i skolegården, møder man det store lindetræ, som i årtier har tilbudt skygge til legende børn. Har lindetræet ligefrem altid har stået i skolegården? Det er i hvert fald allerede stort på nedenstående luftfoto fra 1950'erne.

Fejringen er i støbeskeen, men vi kan løfte sløret for lidt af planlægningen: Rundvisninger på skolen, mulighed for

Rejsegilde var selvfølgelig noget, der blev fejret i 1923. Foto - Forstads museet.

at dele sin skolehistorie med vores interviewgruppe, opvisninger fra de mange gode foreninger, der i dag sikrer liv i bygningerne sammen med eleverne på

Hvidovre Høldagsskoles og Musik- og Billedskolens elever.

Når bladet her er omdelt, forventer vi, at dagen er klar, og programmet kan læses på Forstadsmuseets hjemmeside.

Lærerkollegiet anno 1961. Året, hvor undervisningen blev varetaget med slips og hår à la Marilyn Monroe. Foto - Forstadsmuseet

Jim Stjerne Hansen - mit liv med fodbold

Af Jørgen Snedled

Tirsdag d. 27. februar 2024 fortalte Jim Stjerne Hansen sin livshistorie fra barndommen i Hvidovre til sin pensionering som generalsekretær i Dansk Boldspil Union (DBU).

Jim Stjerne Hanse
- Foto: Jørgen Snedled

Jim er født i 1953 af et forældrepar, som kom til Hvidovre i 1950 som nygifte. De fik en lejlighed på Claus Petersens Allé 43 på et tidspunkt, hvor store sociale byggerier skød op i byen, således også Bredalsparken.

Deres ægteskab startede med en tragisk hændelse, idet de i 1951 fik et tvillingepar, der var dødfødte. Da Jim så kom til

verden i 1953, blev han et rigtigt ønskebarn, der blev forkælet dagen lang.

Jim voksede op i et trygt miljø i Bredalsparken, hvor der var masser af legekammerater – der var ikke mange børn, der blev sendt i børnehave dengang, og mødrene gik derhjemme.

I 1960 da Jim var 6 år og 10 måneder gammel, tog hans far ham med op til Hvidovre I.F. for at melde ham ind. Jim fik dog at vide, at han ikke var gammel nok, så han måtte vende tilbage, når han blev 7 år.

Lagkageholdet var det første hold, Jim kom til at spille på. Der var ved lodtrækning udtaget 13 drenge, hvoraf de

syv var årgang -52, og de sidste seks var årgang -53. Disse 6 drenge var med til at vinde Københavns mesterskabet for lilleputter i 1965 og senere Danmarks mesterskabet for ynglinge i 1971. De seks var Jan Ziegler, Teddy Hebo Larsen, Torben Gullak, Lars Aasted, Søren Larsen og Jim.

I 1972 debuterede Jim som 18-årig på Hvidovres første divisionshold, der vandt Danmarksmesterskabet i 1973. På samme tid skulle han til at tænke over uddannelse og arbejde.

Jim tog HF-eksamen fra Vallensbæk Statsskole i 1972 og begyndte i august samme år en elevuddannelse hos A. P. Møller.

Karen Johansen byder de mange tilhørere velkommen - Foto: Jørgen Snedled

Med kontortid 9-17 og to ugentlige aftener med undervisning i bl.a. Sø- og handelsret og to ugentlige træningsaftener i HIF, blev det vanskeligt for Jim at mobilisere de nødvendige kræfter til weekendens kamp. Efter endt elevtid hos A.P. Møller blev Jim ansat som shippingmand i rederiet. Det betød igen en udvidelse af arbejdstiden, og det fik den konsekvens, at Jim ikke kunne finde tid til træning og kampe på divisionsniveau, samtidig med at skulle bestride et tidskrævende job hos A. P. Møller.

Jim forlod derfor HIF i 1977 og flyttede til Valby Boldklub i Københavnsserien, hvor broderen Tommy stod på mål, og han selv blev spillende træner.

I 1978 blev Jim udstationeret i Rio de Janeiro for at drive Mærskes offshore-skibe dernede. Der var ikke tid til fodbold som andet end tilskuer, hvor Jim mindes en velgørenhedskamp, der blev spillet for at samle penge ind til ofre for store oversvømmelser i Amazondeltaet. Jim havde købt billet til kampen, men der blev ikke solgt mange billetter – før Pelé meldte sin deltagelse i kampen. Så gik det imidlertid stærkt, og der blev hurtigt udsolgt – 140.000 billetter blev revet væk!

I 1980 blev Jim hentet tilbage til København i en stilling som befragter i A. P. Møller for rederiets bulk/bilskibe. Allerede i maj 1980 sagde Jim imidlertid op hos A. P. Møller, da han fik tilbudt et job som Branch Manager i TIP Trailer på Avedøre Holme.

Lysten til fodbold var dog stadig stor, og da Jim selv kunne tilrettelægge sin arbejdstid i sit nye job, begyndte Jim i Brøndby I.F.

Da Hvidovre netop havde vundet Landspokalturneringen og lå i toppen af 1. division, mente Jim, at det ville være for stor en mundfuld – efter tre år helt væk fra fodbolden, at forsøge at spille sig på barn-domsklubbens 1. divisionshold. Jims far var mildest talt ikke begejstret for dette klubskifte, kaldte det for ”faneflugt” og lod Jim forstå, at hvis de to klubber skulle komme til at møde hinanden, ville hans støtte gå til Hvidovre.

Første træningsaften i Brøndby var i slutningen af juli måned 1980 med 3. holdet, men da træneren for 1. holdet Tom Køhlert erfarede, at Jim var mødt op i klubben, tog han ham straks ind i 1. holdstruppen. Allerede den 24. august

1980 debuterede Jim på Brøndbys 2. divisionshold, hvor han hurtigt blev udnævnt til anfører.

I 1981, hvor bl.a. Finn Laudrup, John Frandsen og Flemming Hansens blev hentet til klubben, var Brøndby suveræne i 2. division og sikrede sig oprykning til 1. division – samme år som Hvidovre hentede sit seneste danske mesterskab. Jim nåede at spille 82 kampe for Brøndby, de sidste 26 blev spillet i klubbens første år i 1. division, hvor Brøndby med bl.a. Michael Laudrup på holdet blev nr. 4, mens Hvidovre sluttede som nr. 8.

Da halvtidsprofessionalisme kom på tale i Brøndby, var det tid til at sadle om. Jim søgte nyt job i A. P. Møller virksomheden Svitzers Bjergningsentreprise, hvor han fra 1. marts 1983 blev ansat som befragter og senere udnævnt til Operations- og befragtningschef.

I foråret 1985 blev Jim igen involveret i fodbold, idet han fik en forespørgsel om at indtræde i Hvidovres bestyrelse. Selv om det stred mod Jims ønske og planer om at holde sig væk fra fodbolden i en rum tid, besluttede han sig for at gå ind i arbejdet, da han havde fået så meget

godt af den klub. Han blev næstformand under Henning Hebo, hvor han sad til udgangen af 1987.

I foråret 1988 søgte Jim stillingen som generalsekretær for DBU – et job han fik i hård konkurrence med en række akademikere. Han tiltrådte stillingen 1. august 1988.

I forbindelse med DBU's 100-års jubilæum i 1989 blev der afholdt mange arrangementer. Til kampen mod det brasilianske landshold var det lykkedes Jim at få Pelé til landet. Ved Morten Olsens kamp nr. 100 skrev Pelé "100" og satte sin underskrift på en landsholdstrøje. Det var her Danmark slog "braserne" med 4-0.

I forbindelse med jubilæet blev de udenlandske gæster bl.a. inviteret til at overvære en forestilling Copélia med Den Kongelige Ballet - meget utraditionelt for et fodboldforbund.

UEFA og FIFA begyndte i starten af 90'erne at ansætte flere danskere til internationale opgaver. Jim blev meget hurtigt sat på listen over de såkaldte delegates, som er UEFA's øverste myndighed på stadions under afvikling af

kampe i UEFA's turneringer for klub- eller landshold. Jim fik også en post i UEFA's disciplinærudvalg, som han bestred i 33 år.

Jim synes, at han har levet en meget privilegeret tilværelse, og har fået en masse oplevelser. En masse spændende rejser og arbejdet med mange spændende mennesker - både nationalt og internationalt.

Jim stoppede i DBU i 2014 efter 26 år i jobbet. Mange har spurgt Jim, hvorfor han gjorde det, for han var jo ikke så gammel (61 år)

"Jeg gjorde det, fordi jeg skulle til at have min 5. formand, og jeg vidste, at han og jeg var så uenige, som man kan være om linjen for dansk fodbold, og hvad der skulle ske med unionen fremadrettet."

Hvidovre Fysioterapi og Rygskole

Strandmarksvej 18, 2. sal • 2650 Hvidovre
Tel 36 49 38 38 • mail@hvidovrefysioterapi.dk
www.hvidovrefysioterapi.dk

Formand:
Anders Aalund
Nørremarksvej 6
tlf.: 2420 2655
e-mail: hlsformand@gmail.com

Næstformand:
Karen Johansen
Vestkærs Alle 8
tlf.: 2992 0417
e-mail: katojo@live.dk

Kasserer:
Knud Kofoed Sørensen
Dansvej 12
tlf.: 4183 3108
e-mail: hlskasserer@gmail.com

Bestyrelsesmedlem:
Torben Kok Rasmussen
Hvidovre Torv 5
tlf.: 2070 5435
e-mail: rasmussen.tk@gmail.com

Bestyrelsesmedlem:
Jørgen Snedled
Borrisvej 1
tlf.: 6178 7548
e-mail: hlsredaktionen@gmail.com

Bestyrelsesmedlem
Poul Sørensen
Strandvangsvej 11c
tlf.: 5130 8591
e-mail: anne1poul@gmail.com

1. suppleant
Annelise Wildenradt
Hvidovrevej 472, 3. th.
tlf.: 2650 7418
e-mail: awildenradt@hotmail.com

2. suppleant
Stig Sørensen
Sognegårds Alle 46 1. th
tlf.: 2614 9126
e-mail: stigsor@gmail.com

Arrangementsudvalget

Karen Johansen (tovholder),
Anders Aalund
Poul Sørensen
Birgit Møller-Kristensen,
Annelise Wildenradt,
Gitte Jakobsen.

Kommunikationsudvalget

Jørgen Snedled (tovholder),
Anders Aalund,
Torben Kok Rasmussen,
Stig Sørensen,
Knud Kofoed Sørensen
Bitten Larsen

Interviewgruppen:

Torben Kok Rasmussen (tovholder),
Anders Aalund,
Jens Frederik Jørgensen,
Inger Hansen,
Stig Sørensen,
Finn Reidl
Bitten Larsen
Niels Larsen

Forretningsudvalg:

Anders Aalund (tovholder),
Karen Johansen
Knud Sørensen

Forretninger på villaveje

Udstillingen om
”Forretninger på villaveje”
afholdes på
Hovedbiblioteket i perioden
4. - 18. maj.

Der vil være betjening hver
dag i tidsrummet kl. 11-16.
Den 7. og 14. maj vil der tilli-
ge være hjælp at hente fra
kl. 16 til 20.

Forretningsfilmene vil blive
vist hver dag
kl. 11 og 14.

Åbent Hus i Rytterskolen

Tirsdag d. 21. maj kl. 14-16
Mødested: Rytterskolen
Hvidovre Kirkeplads 1

Eftermiddagen hvor vi mødes over
en kop kaffe. Det er muligt at se
Rytterskolen, og høre skolens Histo-
rie. Men også muligt at småsnakke
over medbragte fotos eller andet.
Ingen tilmelding disse dage, men
tag en god ven eller nabo med.
Gratis adgang, kaffe og kage 25 kr.

Finn Ivo Heller -mit liv med cyklen!

Tirsdag d. 11. juni kl. 14-16
Mødested: Rytterskolen,
Hvidovre Kirkeplads 1, Hvidovre

Finn vil fortælle om barndommen,
opvæksten og livet med cyklen som om-
drejningspunkt.

Finn har haft mange års virke for
Cyklismen i Hvidovre og på landsplan.
I bestyrelsen for Cyklist-forbundet i
Hvidovre og som igangsætter af mange
aktiviteter.

I en lang periode var han næstformand i
hovedbestyrelsen i landsforbundet. Han
skabte mange kontakter med konstruk-
tive dialoger med embedsværket og
politikere. Han var ikke bange for at sige
sin mening om cyklistforhold på diplo-
matisk måde, så han altid var på god fod
med netværket. Han nyder stadig stor
respekt for sin cykelviden og sin indsats.

Sommer og sang i Rytterskolen

Onsdag d. 17. juli kl. 14-16

Mødested: Rytterskolen
Hvidovre Kirkeplads 1

” En dejlig juli-eftermiddag mødes vi i

Rytterskolen med vores husmusikant Henning, som vil sørge for at et rigtigt sommerrepertoire. Han spiller, og vi synger. Der vil blive serveret kaffe. Tilmelding nødvendig”

Niels Larsen fortæller om et spændende og udfordrende liv, med Hvidovre som base.

Tirsdag d. 20. august kl. 19-21

Mødested: Kometen
Hvidovrevej 280

Niels Larsen (f.1952) er nok den eneste Hvidovreborger, der både har trykket hånd med Helmut Kohl og Indira Gandhi. Disse muligheder skyldtes Niels Larsens 38 år i politiet, hvor han nåede at arbejde med mordsager, som livvagt, narkostrømer og toldbetjent, inden han sluttede karrieren af i undervisningsafdelingen. Niels Larsens udgangspunkt var imidlertid Hvidovre, hvor han voksede op i barndomshjemmet på Tavlekærsevej, mens han havde sin skolegang først på Strandmarksskolen, og senere på Dansborgskolen. Inden Politiet kaldte var Niels spejder, bydreng, soldat, højskoleelev på Ollerup og lærervikar på Dansborgskolen, hvilket du kan høre meget mere om i hans foredrag. Tilmelding nødvendig.

Alle er velkommen til vores arrangementer.

Tilmelding er nødvendig på
hls.nemtilmeld.dk/
eller på telefon til:

Anders Aalund (Tlf.: 2420 2655)
eller
Karen Johansen (Tlf.: 2992 0417).

Indgang: 25,- kr.
Medlemmer gratis
- hvis ikke andet er oplyst.

Servering: 25,- kr.
- hvis ikke andet er oplyst.

I Rytterskolen kan der
højst være 45 personer
- øvrige steder 100-150 personer

Luftfoto af skolen og nærområdet i 1956.
Danmark set fra luften.

Foto: Det kongelige Bibliotek.